

gennem Byorganisationerne og Sogneraadene gennem Sogneraadsorganisationerne. Det har jeg ikke fundet praktisk i dette specielle Tilfælde, fordi man endnu ikke er organiseret i saa Henseende nede i Sønderjylland. Derfor har jeg foreslaaet, at Repræsentanten skulde udpeges paa den i Lovforslaget nævnte Maade. Nu sagde det ærede Medlem, at han kunde tænke sig, at Repræsentanten blev udpeget paa anden Maade. Ja, det kunde ganske vist gøres; men det vilde være en meget upraktisk Maade, saaledes som Forholdene er, om man skulde lade Købstadkommunerne og Landkommunerne alle sammen sende delegerede ind for at vælge et kommunalt Medlem. Det er i Virkeligheden at sætte et Apparat i Gang, som jeg ikke tror nogen i Sønderjylland ønsker. Det skal nok lykkes at faa et dygtigt og velanset Kommunalbestyrelsesmedlem fra Sønderjylland til at tiltræde Kommissionen, uden at man behøver et saa omfattende Apparat.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte om, at man kunde befrygte, at Kommissionen ikke blev færdig til 1. April 1922. Det vil jeg imidlertid meget ønske, at Kommissionen kan blive. Naar vi nu hurtigt nedsætter den, har den et Aar at arbejde i, og paa et Aar kan der dog udrettes meget, tilmed da der her er Tale om et Stof, som mange af de Medlemmer, der kommer ind i Kommissionen, er godt vant til at arbejde med. Det frembyder sig ogsaa som praktisk af en ganske bestemt Grund. Naar Kommissionsbetænkningen foreligger til 1. April næste Aar, har Ministeriet Sommeren til at forberede sit Lovforslag og kan forelægge det straks ved Rigsdagens Sammentræden, hvilket vil være særdeles heldigt, baade fordi man da har Tid til at beskæftige sig dermed i Løbet af hele Samlingen, men ogsaa af den Grund, at man da staar overfor en Samling, hvori der erfaringsmæssigt er nogen Ro over Arbejdet; vi ved alle, at den sidste Samling forud for et Valg ikke egner sig saa vel til store og betydningsfulde Spørgsmaals rolige Overvejelse som en Samling som den, der her kan blive Tale om. Derfor vilde jeg anse det for heldigt, hvis man kunde overholde den Frist, der her foreslaas.

Det ærede Medlem Hr. Rode var ogsaa inde paa, hvem de tre Medlemmer — Formanden, der skal udnævnes af Kongen, og de to, der skal udnævnes af Indenrigsministeren — skulde blive. Det ærede Medlem gjorde den spøgefulde Bemærkning — saa vidt jeg hørte —, at han mente, det var givet, at Ministeren absolut ikke dertil

vilde udtage politiske Meningsfæller; jeg vil dog sige, at ogsaa dette vilde være at bryde med de saglige Hensyn, som jeg ønsker skal være vejledende for Ministeren ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa nogle Bemærkninger vedrørende nogle Enkeltheder i Lovforslaget, f. Eks. Bestemmelsen i sidste Stykke af § 2: „Disse Medlemmer deltager i Kommissionens Forhandlinger“. Jeg vil derom sige, at nogen absolut Regel om, at de vedkommende skal deltage i alle Forhandlingerne, vil jeg ikke finde det rimeligt at lovfæste; man kunde vel tænke sig, at naar Kommissionen var nedsat, vilde man gaa i Gang med visse Dele af Arbejdet, der havde en rent rigsdagsmæssig Karakter, og at man maaske vilde afvente Behandlingen af det kommunale Valgstof, der kommer til at foreligge nu efter Valgene, inden man tog fat paa Forhandlingen med de kommunale Medlemmer. Alt saadant noget synes jeg, det var naturligt, at Kommissionen kunde overveje den mest praktiske Fremgangsmaade for. Her er Tanken kun, at de paagældende Medlemmer skal have Adgang til at overvære Kommissionens Forhandlinger, fordi, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, det meget vel kunde tænkes, at adskillige af de Spørgsmaal, man forhandler under et Møde om Rigsdagsspørgsmaalet, har Adresse ogsaa til nogle af de Spørgsmaal, der rejser sig i kommunal Henseende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

S. C. Nørgaard: Der er ingen Grund til at forlange Debatten ret meget, da vi er enige i Hovedsagen, nemlig om, at Kommissionen bør nedsættes. Men jeg vil udtale, at det er mig en Tilfredsstillelse, at det fra alle Sider erkendes, at der i den nuværende Valglov er adskilligt, som bør ændres. Jeg synes, det saa ogsaa er berettiget, naar jeg før udtalte, at den nuværende Valglov havde virket nogenlunde retfærdigt. Hvis det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil fastholde, at der kun er et eneste Hensyn at tage, nemlig det talmæssige, vil jeg indrømme, at saa er man kommet saa nær Retfærdigheden, at man ved en ny Valgordning vanskeligt kommer den nærmere. Men allerede de Forhold, der er nævnte baade af det ærede Medlem Hr. Korsgaard og af det ærede Medlem Hr. Rode, peger dog paa, at der ogsaa er andet, der trænger til at rettes end netop det talmæssige. Derfor mener jeg, jeg har Ret i at sige, at det er et nogenlunde retfærdigt Resultat, der